

først Spørgsmaalet om, hvorvidt de foreslaaede Konventioner burde udstrækkes til at omfatte den indfødte Befolkning ogsaa i Omraader, der nød Selvstyre. Der er alene i den sydafrikanske Union 8 Mill. indfødte, og den Socialpolitik, som Unionen anlægger overfor disse, var efter hans Mening i vidt Omfang retningsgivende for Behandlingen af den indfødte Befolkning i ikke-selvstyrende afrikanske Omraader. I Ønsket om at udvide Beskyttelsen til alle indfødte støttedes han baade af den hollandske Arbejdsgiverrepræsentant og af den indiske Arbejderrepræsentant, som udtalte, at de indfødte indiske Arbejderes Kaar var endnu ringere end de sydafrikanske. Den mexicanske Regeringsrepræsentant og De forenede Staters Arbejdsgiverrepræsentant mente derimod, at dette Spørgsmaal snarere henhørte under Gennemførelsen af Konventioner, og hertil sluttede sig Generalsekretærens Repræsentant, idet han understregede, at man netop havde ønsket at tage de afhængige Territoriers Forhold op til særskilt Drøftelse, baade fordi disse Territorier ikke havde Adgang til selvstændig Repræsentation paa Arbejdskonferencen, og fordi der gjaldt særlige Regler om Gennemførelsen af Konventioner for disse Omraader.

Under Generaldebatten rejstes der fra Arbejdsgiverside endvidere Indvending mod, at man søgte at gennemføre en Konvention, hvis Bestemmelser var saa lidet præcise, at de snarere burde have Form af en Henstilling, ligesom man fra Arbejdsgiverside pegede paa, at ogsaa De forenede Nationer antog sig de afhængige Territoriers Sag, og at det vilde være uheldigt, hvis Arbejdsorganisationens Virksomhed strakte sig ind over De forenede Nationers Arbejdsfelt.

Heroverfor henviste Generalsekretærens Repræsentant, støttet af en Del af Kommissionens Medlemmer, til, at selvom det var rimeligt at rejse disse Spørgsmaal under denne Del af Debatten, var der forsaavidt allerede taget Stilling til dem under Konferencen i Paris, hvor man havde været enig om at overføre en Del af den da vedtagne Henstillings Bestemmelser til en eller flere Konventioner; hertil kom, at saa godt som alle Regeringerne i deres Besvarelse paa Arbejdsbureauets udsendte Spørgeskemaer var gaaet ind for at tilvejebringe en Konvention.

I Overensstemmelse hermed forkastedes en senere af Storbritanniens Arbejdsgivermedlem stillet Resolution om Begrænsning af Konventionsudkastets Ommaade med 18 Stemmer mod 25.

Kommissionen drøftede dernæst de enkelte Bestemmelser i Udkastet til Konvention om Socialpolitik i ikke-selvstændige Territorier.

Her godkendte man først Arbejdsbureauets Tekst til Art. I om de almindelige Principper, medens Art. II om det økonomiske Samarbejde mellem Moderlandet og det ikke-selvstændige Territorium ved Fastlæggelsen af Retningslinierne for Socialpolitikken gav Anledning til indgaaende Drøftelser, navnlig med Hensyn til Omfanget af den lokale Kontrol med Investeringer og til Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Investeringer udelukkende skulde hidrøre fra offentlige Midler, eller om der fortsat skulde være Adgang til private Investeringer, hvilket sidste vedtoges.

I Art. III angaaende Socialpolitikens vigtigste Problemer foretoges en mindre Ændring, medens Art. IV, der handler om at delagtiggøre de ikke-selvstændige Territoriers Befolkning i de sociale Fremskridt, bl. a. gennem deres egne valgte Repræsentanter, vedtoges uændret. Til Art. V, der omhandler Forbedring af Leveniveauet, stillede den indiske Arbejderrepræsentant Forslag om en Ændring, hvorefter Det internationale Arbejdsbureau skulde kunne fastslaa Minimums-Levestandarden for selvstændige Erhvervsdrivende og Lønmodtagere; Ændringsforslaget forkastedes, medens et af De forenede Staters Regeringsrepræsentant stillet Forslag til Resolution, hvorefter Arbejdsbureauet skulde forberede sig paa efter Opfordring